

גיליון מס' 252

יבִיעֵ אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת וארא

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
הרה"צ יגאל כהן שליט"א

שדור שקט

רגיל, אָבֵל עִם שְׁמִתָּה וְהִסְתַּכְּלוּת חַיִּיבִית עַל הַחַיִּים, מֵאֲשֶׁר לְגוֹר בְּבֵית מִפְאָר וְאֶכֶל מְשֻׁבָּח אָבֵל עִם תְּלוּנוֹת תְּמִידוּת וְטִעֲנוּת.
אִם אוֹתָהּ אֵשֶׁה הֵיטָה מִבֵּינָה אֶת זֶה, סָבִיר מֵאֵד לְהִנִּיחַ שֶׁהַכֵּל הֵיךְ נִרְאָה אַחֲרָת...
עַל מָה לְהוֹדוֹת?

כְּתוּב בְּבִיבֵי יִשְׁעִיהָ (יב, א): "וְאָמַרְתְּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדֶךָ ה' כִּי אָנֹכֶת בִּי". פְּרוּשׁ הַמְּלָלָה 'אָנֹכֶת בִּי', הוּא - 'הֵעֲנִשְׁתָּ אוֹתִי'. כְּלוּמָר, יוֹם יְבוֹא וְכָל יְהוּדֵי יִזְכֶּה - לְהִבִּין כִּמְהָ הַבוֹרָא יִתְבַּרְךְ הוּא טוֹב, וְאֵז נוֹדָה לַה' גַּם עַל הַדְּבָרִים שֶׁנִּרְאוּ בְּעֵינֵינוּ כְּקִשִּׁים וְרָעִים.
יְבוֹא יוֹם שֶׁשְׁכֵּלֵם יִגִּיעוּ לְהַכְרִיחַ כָּל כֶּךָ גְּבוּהָה בְּבוֹרָא עוֹלָם, לְאֲמוּנָה חֲזוּקָה בְּטוּבוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל הַקֶּבֶ"ה, עַד שִׁישְׁבּוּחוֹ כְּלֵם וְיִדּוּ לַה' יִתְבַּרְךְ גַּם עַל הַעֲנִשִּׁים וְהַקִּשִּׁים שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיהֶם. נוֹכַח לְהַגִּיד לַה' - 'תוֹדָה רַבָּה עֲלֵי הַכֵּל'. וְאֵז, מִיָּד לְאַחֵר מִכֵּן: "יֵשֶׁב אִפְךָ וְתִתְחַמְּנִי" - הַבוֹרָא יִתְבַּרְךְ יִנְחֵם אוֹתָנוּ בְּדְבָרִים מְשֻׁמְחִים.

כְּשֶׁקָּרָאתִי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה - נִזְכַּרְתִּי בְּשִׁבְעַת הַשָּׁנִים שֶׁלְאַחֵר נִשְׁוֵאִי, שֶׁלֹּא נִפְקַדְנוּ רַעֲיָתִי וְאֲנִי בִּילְדִים. מוֹכֵן שֶׁאֵלּוֹ הָיוּ שָׁנִים קְשׁוֹת עֲבוּרָנוּ, וּבְמִיחָד הָיָה חֲשֵׁשׁ שֶׁלּוֹה אוֹתִי הַרְבֵּה - אוֹלֵי חֲלִילָה לֹא אִזְכֶּה לְרַגֵּעַ שְׁמִיִּשְׁהוּ יִקְרָא לִי 'אֲבָא'. בְּתַחֲלָה לֹא הִבְנַתִּי לְמָה הַבוֹרָא יִתְבַּרְךְ מַעֲכָב לָנוּ אֶת הַיְלָדִים, אָבֵל הַתְּחִיבִי בְּאֲמוּנָה...
הַיּוֹם... אֲנִי אוֹמֵר תוֹדָה!

הַיּוֹם, בְּרוּךְ הו', זָכִינוּ בְּחִמֵּשׁ בְּנוֹת, וּכְדַרְכֵּם שֶׁל יְלָדִים הֵן עוֹשׂוֹת הַרְבֵּה בְּלֶאֱנֹךְ בְּבֵית, הֵן דוֹלְשׁוֹת תְּשׁוּמַת לֵב יְתֵרָה, הַהוֹצָאוֹת הַפְּסִיפּוֹת רַבּוֹת מְאֹד. אָבֵל תְּמִיד אֲנִי נֹזֵךְ - כִּמְהָ דְמַעֲוֹת הוֹרְדָנוּ רַעֲיָתִי וְאֲנִי כְּדִי שֶׁהֵן תִּגְעַנְהָ לְעוֹלָם.

כְּשֶׁאֲנִי מוֹצִיא כֶּסֶף מִהֶאֱרָנֶךָ לְקִנּוּת לָהֶן בְּגָדִים וְשֶׁאֲדָר דְּבָרִים, אֲנִי מוֹדֶה לְבוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֶׁיֵּשׁ לִי עַל מִי לְבַזּוֹ. וְכֶךָ אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד לְרַעֲיָתִי - 'יֵשׁ לָנוּ אֶת הַזְכוּת לְגַדֵּל יְלָדִים וְלַהֲתַאֲמֵץ בְּעִבוּרָם'.

הַיּוֹם אֲנִי מִכֵּן, שֶׁשִּׁבְעַת שָׁנִים אֵלּוֹ לְמָדוּ אוֹתִי בְּדַרְךְ מִיחָדָת לְדַעַת לְהַעֲרִיךְ אֶת הַמִּתְנֶה הַזֹּאת שֶׁקוֹרְאִים לָהּ 'יְלָדִים' - גַּם אִם יֵשׁ קִשִּׁי מְסֻם בְּגִדוֹלָם. זְכִיתִי לְהִבִּין אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁנִּפְלָה בְּחֻלְקִי. בְּכָל פֶּעַם שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת הַמְּלָלָה 'אֲבָא', אֲנִי מִתְרַגֵּשׁ מִחֲדָשׁ - אִיךְ אֲנִי הִקְסוֹן זְכִיתִי שֶׁחֲמַשׁ בְּנוֹת קוֹרְאוֹת לִי 'אֲבָא'.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

פְּעָמִים רַבּוֹת בָּאוֹת אֵלַי בְּחוֹרוֹת בְּשֶׁאֵלָה - מֵדוּעַ אֵינִי מְצַלִּיחָה לְהִתְחַתֵּן? לֹא חֶסֶר לִי כְּלוּם, יֵשׁ לִי תֹאֵר חָשׁוּב, עֲבוּדָה מְסֻדָּרָת, מִשְׁפָּחָה טוֹבָה, וּבְכָל זֹאת הַבְּחוּרִים הַטּוֹבִים מְסַרְבִּים לִי. מֵדוּעַ זֶה קוֹרֶה לִי???

הַתְּשׁוּבָה לְזֶה אֵינְנָה אַחֲדָה, אָבֵל פְּעָמִים רַבּוֹת הִיא בְּעֲצָמָה אֲשֶׁמָה בְּזֶה, הִיא אֵינְנָה מְרַצָּה מִהַמְרָאָה שְׁלָה אוֹ מִהֶאֱיִשׁוּיֹת שְׁלָה, הִיא לֹא כָּל כֶּךָ אוֹהֶבֶת אֶת הַחַיִּים שֶׁהַבוֹרָא יִתְבַּרְךְ נָתַן לָהּ. הִיא אֵינְנָה יוֹדַעַת שְׁכֻשְׁהִיא יוֹשֶׁבֶת בְּפִגְיִשָּׁה הִיא מְשַׁדְּרֶת לְבַחֵר אֶת מָה שֶׁהִיא מְרַגִּיֶּשֶׁה כְּלָפֵי עֲצָמָה, וְאִם הִיא אֵינְנָה מְרַצָּה וּמַעֲרִיכָה אֶת עֲצָמָה, אֵין שׁוּם סִבָּה בְּעוֹלָם שֶׁאַחֲרֵים יַעֲרִיכוּ אוֹתָהּ.

כְּמוֹ כֵּן, הַדְּבָר נִגְוַע לְבַחֵר שֶׁאֵינוֹ מוֹצֵא אֶת בַּת זוּגָתוֹ, פְּעָמִים רַבּוֹת הַדְּבָר נִגְרָם מִחֻמַּת שִׁישׁ לוֹ חֶסֶר הַעֲרֵכָה כְּלָפֵי עֲצָמוֹ - לְמַרְאָה שְׁלוֹ, הוּא מִתְבַּיֵּשׁ בְּגוֹף שְׁלוֹ, בְּמִשְׁפָּחָה שְׁלוֹ, וְלִפְעָמִים אֶפְלוּ בְּמָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּחַיִּים שְׁלוֹ - הַהֲרַגְשָׁה הַפְּנִימִית הַזֹּאת מַעֲבָרֶת לְצַד הַשָּׁנִי, וְלָכֵן - הוּא עֹדֵן מִחֲפֵשׁ...

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְרַגִּיֶּשִׁים בְּתוֹךְ עֲצָמָנוּ חֶסֶר סְפוּק עֲצָמִי, חֶסֶר בְּטַחוֹן עֲצָמִי אוֹ הַעֲרֵכָה עֲצָמִית - מְרַגִּיֶּשִׁים אֶת זֶה עֲלֵינוּ, אִי אֶפְשָׁר לְבָרַח מִזֶּה, זֶה לֹא עַל יְדֵי מַלִּים, זֶה דַּרְךְ הַנְּשָׁמָה, עַל-יְדֵי תְּנוּעוֹת הַיְדִים וְעוֹד.

אוֹתָהּ אֵשֶׁה שְׁמִרְמִיָה יְדִים בְּיָאוּשׁ - נִתְתִּי לְבַעֲלֵי הַכֵּל, טַפְלִיתִי בּוֹ בְּכָל פְּחִי, לֹא הֵיךְ דְּבַר שֶׁהוּא רַצָּה וְלֹא עֲשִׂיתִי לְמַעֲנֵהּ, וּבְכָל זֹאת הוּא עוֹבֵד אֶת הַבֵּית וְרוֹצֵה חֲלִילָה לְפָרֵק אֶת הַקִּשּׁוֹר בִּינֵינוּ - אִיךְ יוֹכַל לְהִיּוֹת?

פְּעָמִים רַבּוֹת הַסִּבָּה לְכֶךָ תְּלוּיָה בָּהּ: הִיא אֵינְנָה מַעֲרִיכָה אֶת עֲצָמָה, הִיא אֵינְנָה מְרַצָּה מִהַחַיִּים שְׁלָה. כָּל הַזְּמַן הִיא מְשַׁדְּרֶת לְעוֹלָם - לֹא טוֹב לִי, מָה שְׁוֶה כָּל הַטְּרָחָה שְׁלִי, הַחַיִּים קִשִּׁים - וְכַמוֹכֵן הִיא דוֹאֶגֶת לְהַעֲבִיר מְסֻרִים אֵלּוֹ לְבַעֲלָהּ... אֵין אָדָם בְּעוֹלָם שֶׁאוֹהֵב לְחַיּוֹת לִיד בֶּן זוּג שֶׁמְשַׁדֵּר לְלֹא הַפְּסִיקָה, כִּמְהָ הַחַיִּים קִשִּׁים וְלֹא נְעִימִים, וּבוֹחֵר לְרֵאוֹת תְּמִיד אֶת הַנְּקֻדוֹת הַשְּׁלִילִיוֹת, וְגִרּוּעַ מִכֶּךָ שֶׁאֵינוֹ מַעֲרִיךְ אֶת מָה שֶׁעוֹשִׂים עֲבוּרוֹ וּבוֹחֵר לְהִתְלוֹנֵן.

אוֹמֵר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ בְּמִשְׁלֵי (יז, א): "טוֹב פֶּת חֲרָבָה וְשְׁלֹוהָ בְּהַ מְבִית מִלֵּא זְבָחֵי רִיב" - בַּעַל אוֹ אֵשֶׁה מַעֲדִיפִים לְאָכַל אֶכֶל פְּשׁוּט, וְלְגוֹר בְּבֵית

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

יש לך כבר חלק בבניית בית המדרש?

הקמת בנין יביע אומר
בשטח של כ-100 מ"ר

תלרומות: 03-8000-770 | 03-8000-770

זיווג הגון
המלי בת צביה

לעילוי נשמת
צביה בת חנה

זמני כניסה ויציאת השבוע
הזמנים לפי לוח 'אור החיים'

י-ם	ת-א	ח-פ	ב-ש
16:34	16:40	16:39	16:43
17:35	17:32	17:31	17:35
18:08	18:04	18:04	18:08

ירושלים: לנהוגים 40 דקות 16:14

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

מחברות אשר עש יאכלם

עוד בענין הכתיבה על מרן רבינו עובדיה זצוק"ל סיפר הגאון רבי מרדכי יודי שליט"א (מרבני ארגנטינה ומתלמידיו האחרונים של מרן רה"י הגר"ע עטיה זצ"ל), שלאחר חורבן תפארת ישיבת "פורת יוסף" בעיר העתיקה בשנת תש"ח, עברה הישיבה לביהכ"נ "צופיוף" בשכונת הבוכרים עד שעברה למשכנה החדש בשכונת גאולה.

והנה לאחר שחזר מרן ממצרים הוא איווה למושב לו בבקרים בביכ"נ "צופיוף", שם היתה ספרייה עשירה בספרים עתיקים ונדירים בהם הגה שעות רבות. פעמים מספר ראה רבי מרדכי שמרוב עניות וחוסר יכולת מרן היה לוקח דפים ומחברות שעש אכלם ובהם כתב את חידושו, ופעמים שלאחר שמצא את מבוקשו ורצה לעלות על הכתב את הדברים, ומריבוי התלמידים לא היה מקום בשולחנות, מרוב אהבתו לתורה ושמחתו בה לא חש ל'מה יאמרו' והיה יושב על הריצפה ומעמיד את הספרים עם מחברתו על כסא כלשהו וכותב, העיקר שיוכל לכתוב את הפנינה.. את החידוש.. את היישוב שמצא

(מתוך ספר מלך ביופיו. ניתן להשיג במספר 053-315-7539)

שאלות ותשובות
מאת סוהר הרה"ג יצחק הכהן שליט"א

שאלה: מי שהיה חולה קורונה האם צריך לברך הגומל שהחלים?

תשובה: אם נפל למשכב דהיינו שעלה למיטה מחמת חוליו, כתב מרן (סי' ריט) שצריך לברך הגומל כאשר יבריא וכן פסק בחזו"ע ברכות.

שאלה: כבוד הרב שמעתי שלא זורקים פתילות של נרות חנוכה כמו שהם לפח, היות והשתמשו בהם למצווה ורציתי לדעת אם זה גם בנרות של שבת?

תשובה: אין איסור לזרוקם לאשפה. אבל מן הראוי בכל דבר ששימש למצווה שלא לנהוג בו מנהג ביזיון, וישליכם לאשפה בתוך שקית נילון (כה"ח סי' רצו ס"ק יא מרן ורמ"א בסעי' כ).

שאלה: יש לי איזה שיפוץ בבית לעשות. האם יש עדיפות לקחת קבלן יהודי מאשר קבלן שאינו יהודי?

תשובה: וודאי שאם יש אפשרות לקחת קבלן יהודי זה עדיף שיהודי יהנה מנכסך, וכמו שכתב הרמב"ם (פרק ה' מהלכות מתנות עניים הלכה ה') וז"ל: "מוטב שיהנה בני אברהם יצחק ויעקב מנכסיו ולא יהנה בהם זרע חם", אולם פעמים שמחיר האיננו יהודי הרבה יותר זול ולכן יש שמעדיפים להשתמש בהם.

שאלה: הלכתי להתפלל בכותל המערבי ומצאתי בין האבנים שטר של מאה דולר. האם אפשר לקחת אותם?

תשובה: שאלה יפה וצריך לדעת מה התכוון המניחם שם, שאם התכוון להקדישם לבית המקדש הרי שהם אסורים בהנאה וכמו שכתב הרמב"ם (מתנות עניים פ"ח ה"ח), ומ"מ נראה בסתם שדעת בני אדם שמניחים שם כספים שיבוא אדם אחר ויקחם והם מתפללים שזה ילך לאדם שצריך את הכסף, ולכן מותר לקחת בפרט אם הוא "עניי". וראיתי בשו"ת משנת יוסף (חלק יא סי' רד) שכתב שאם הוא עני יקח הכסף לעצמו, ואם אינו עני יתרום אותו לקופת הכותל ע"ש.

שאלה: מי שאינו מריח וכמו שמצוי במי שהתקרר או בחולי הקורונה, האם יכול לברך בהבדלה על הבשמים בשביל להוציא את בני ביתו והם יריחו?

תשובה: בעל הבית יברך את ברכות ההבדלה והם יברכו לעצמם את ברכת הבשמים, ולענין כיצד יעשו זאת כתב בילקו"י (סי' רצו) שעדיף שיברכו בני הבית את ברכת הבשמים לאחר ההבדלה, וכדי שלא יטעה ויענה אמן אחר ברכתם באמצע ברכות ההבדלה בעוד שלעת עתה הוא לא שייך בברכה זו עד שיחזור להריח (עיי' מרן סי' רחצ ובמשנ"ב שם).

מעבר לסגולה
מאת הרב אלהו עמר שליט"א

הוריו של משה רבינו

יוכבד אמו של משה רבינו

בפרשה זו התורה מציינת את מנין שמות בני ישראל, ובתוך כך גם את בני לוי שבטו של משה רבינו. התורה אומרת מי היו הוריו של משה רבינו: (שמות ו, כ) "ויקח את אהרן ואת משה". ורש"י מפרש: "יוכבד דודתו: אחות אביו, בת לוי, אחות קהת". וצריך להבין, מה רש"י בא לבאר, הרי ברור שדודה היא אחות של אביו ונכדה של הסב ומה רוצה רש"י לבאר בכך שכתב שהיא בת לוי אחות של קהת אבי עמרם?

הקשר המשפחתי

ומבאר ה'זרע שמשון', על פי דברי הגמרא בסוטה (יב ע"א) עמרם היה נשוי ליוכבד, עמרם היה בן קהת, בן לוי, בנו של יעקב אבינו, כלומר נכד ללוי; בעוד שיוכבד היתה בת לוי ממש, דהיינו דודתו של עמרם. אבל, גם יותר גדולה ממנו, שהרי

האב, כאשר כוונתו להדגיש שאיננה אחותו מן האם, ולדבר זה יש השלכה הלכתית שכן נח נושא את דודתו מן האם. וכך מפורש ברש"י (סנהדרין דף נח ע"ב בדיבור המתחיל "לא דודתו מן האב") שביאר על שאלת הגמרא כיצד נשא עמרם את יוכבד, אחות קהת מן האב היתה ולא מן האם. כהבנתו של ה'זרע שמשון'.

נישואין כשרים

האלשיך הקדוש (במדבר כו, נט) מוסיף להוכיח שנישואין אלה היו ראויים וכשרים מכך שיוכבד ילדה לעמרם בגיל מאה עשרים וארבע לערך את הבת הבכורה מרים, ושלוש שנים לאחר מכן, בהיותה בת מאה עשרים ושבע, ילדה את אהרן, דבר שהוא דרך נס ואת משה רבינו ילדה בגיל מאה ושלושים ואילו היו נישואין אלה אסורים לא היה מסובב הקב"ה נס לדבר שהוא איסור.

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשון'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשון', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להידברות 073-222-1250. זכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

כי כמונו כפרעה!?

"וירא פרעה כי היתה הרווחה והכבוד את לבו ולא שמע אליהם

כאשר דבר ה' " (ח, יא)

מי שמצליח להבין את ה'ראש' של פרעה - שירים את היד...

הנה לאורך כל עשר המכות עדים לנו סוג של משא-ומתן החוזר על עצמו בין פרעה למשה. משה דורש מפרעה לשחרר את עם ישראל המשועבד על ידו על לא עוול בכפו, אך פרעה מסרב. הקב"ה מטיח מכה על פרעה, ופרעה מגלה סימנים של רצון לשחרר את העם, אך שוב חוזר בו. משה שוב מתרה, אך פרעה מסרב, וחוזר חלילה.

כאשר נתבונן מן הצד נחשוב את פרעה למלך אויל חסר דעה ושוטה, עקשן כפרד והפקפך, שכאשר רואה את החרב מתנופפת מעל ראשו, הוא מייטיב לבו, ואילו כאשר היתה הרווחה מיד מכביד לבו כבראשונה וכאילו לא נגעה בו יד ה' מעולם. וזאת עשה לא פעם-פעמיים, אלא עשר פעמים (ואפילו אחר מכת בכורות הכביד שוב את לבו). אולם, האם לעתים איננו מתנהגים כמו אותו פרעה עיקש?! ואכן מרן החיד"א זצ"ל מעורר אותנו לראות שמדי פעם שולח לנו הקב"ה ייסורים כאב המכה את בנו למען ישוּב מדרכו הרעה, והנה בעוד אנו חשים את כאב המכה מיד מתעוררים אנו לתשובה ומבטיחים שנתקן דרכינו מכאן ולהבא, אך כאשר סרה המכה מעלינו דואג היצר הרע להחזירנו לשגרת חיינו.. להכביד לבנו ולשכוח את דבר אלוקינו.

ועל כן כאשר חוזרים בתשובה יש להיזהר להמשיך ולדבוק בדרכי הטובה, כי הקב"ה אמנם מאריך אפו אבל לבסוף "גבי דילה" (גובה את שלו), וכמו אותו פרעה שלבסוף אחרי עשר פעמים קיבל את מכתו האחרונה וטבע הוא וכל חילו בים סוף. וכשם שהיצר הרע דואג להשכיח מאיתנו את האיתותים שנשלחים מאת הבורא לעוררנו, כך הוא עמל להשכיח מאיתנו נסים שאנו חווים, ובהקשר לכך נביא את המעשה הבא אותו סיפר הגאון רבי שלמה ברעוודה זצ"ל (הובא בספר "טובך יביעו"): בצעירותי הייתי צריך יום אחד להגיע לדירתו של קרוב משפחה באחת מסמטאותיה של ירושלים, וכבחו צעיר עשיתי דרך ארוכה בריצה ללא הפוגה. באותה שעה הייתה הפסקת חשמל באזור, ועלטה כבדה כיסתה את כל הסמטאות. לפתע נזכרתי שלפני הדירה הישית יש מורד מסוכן מאד ובו עשרות מדרגות העשויות חידודין-חי" דודין, ועל כן סיכויי של מי שמחליק במדרון להישאר בחיים אינם גדולים.

עצרתי מיד את מרוצתי כדי לבדוק מבעד לחושך הכבד היכן אני נמצא והאם עדיין לא הגעתי אל תחילת המדרון, ואז צמרמורת עזה לפתה את גופי. גיליתי כי עומד אני בסנטימטר האחרון שלפני המדרון... אם הייתי ממשיך במרוצתי עוד חלקיק שנייה, מי יודע מה היה עולה בגורלי. נס גלוי אירע עמדי. למחרת בבוקר הוצרכתי להגיע אל החזון איש בבני ברק כדי להציג לפני כמה שאלות, ואכן זכיתי להיכנס לביתו של אותו גאון וצדיק שקיבלני במאור פנים, ולאחר שסיימתי להציג את שאלותיי וקיבלתי עליהן תשובות ברורות, התכוננתי לצאת ולחזור לירושלים, אך ברגע האחרון לפני צאתי החלטתי לשתף את הגאון זצ"ל בתהייה שקינה בראשי מאז הבוקר. רמזתי לגאון זצ"ל שיש לי דבר מה נוסף לשאול, ואכן החזון איש נשען על הדלת בקשב ואני סיפרתי לו על הנס הגלוי שהתרחש עמי אמר. כשסיימתי את תיאור הדברים שאלתי את שהעיק על לבי: "הייתו בטוח שהבוקר - לאחר שקרה לי נס כה גדול - אקום ממיתתי כאדם אחר לחלוטין, ולבי ירנן בשבח והודיה לה' יתברך על שהצילני ממות לחיים, אך הנה התעוררתי ואני כאחד האדם, ללא שינוי, ללא הרגשים מיוחדים ונעלים. כיצד אפשר להסביר דבר שכזה?". החזון איש עצם את עיניו, הרהר כמה דקות, ולאחר מכן אחז בידי ואמר יסוד גדול בעבודת ה': "יש יצר הרע מיוחד בשמים הקרוי 'יצר הרע שלאחר נס לבי'... תפקידו של יצר זה הוא להחליש אצל האדם את כל הרגשים הנפשיים העשויים להתעורר בקרבו לאחר שהקב"ה עשה עמו נס כזה, ועל כן יש לדעת על קיומו של יצר זה וכדי לדעת איך להתמודד מולו" (אוצרותינו).

הסתרה בתוך הסתרה

כל צרה היא הסתרה על נוכחות הקב"ה במקום כלשהו בחיים, והתודה היא גילוי ההסתרה שעל ידה מכניסים את ה' לכל פינה בחיים, כלומר, מגלים את אור השם שבתוך הצרה - וממילא החושך הופך לאור. (מתוך קונטרס "חוק התודה" לרב שלום ארוש שליט"א).

כל חוסר שאנו מצרישים בחיים זהו אך ורק הסתרה של הקב"ה, שכן הוא מסתתר בדיוק שם, והעבודה המוטלת עלינו היא להבין זאת. לדעת שגם כאן, שחסר, שמציק, שכואב, גם כאן - זהו הקב"ה. זה ה' בכבודו ובעצמו מסתתר בכדי שנגלה אותו, שנדע שהכל ממנו, וברגע שמודים גם על הקושי הרי שגילינו את ההסתרה. גילינו את הקב"ה בתוך המציאות, ובכך עשינו את העבודה המוטלת עלינו, ועכשיו נותר להודות לבקש ולהתחנן.

בכל מציאות שאנו חוות בעולם הזה, ישנה סיבה נסתרת לקב"ה להעביר אותנו את המסלול הספציפי הזה. שום דבר לא קורה סתם, אין טעויות לבוא עולם. ולכן בכל מצב שאת נמצאת, שמי לב מה ה' רוצה ממך בדיוק עכשיו.. האם לכעוס ולרטון? האם לשתוק? האם לקבל באהבה? ישנה מתנה שהוא רוצה לתת לך אם תעמדי בניסיון בגבורה.

כל חוסר זה ה', כל עיכוב זה הקב"ה, כל כאב ראש, כל צער, דמעה, קושי, חולי חלילה - בכל מציאות זה רק הקב"ה בכבודו ובעצמו. בדיוק כמו במצבים שבהם הכל חלק, שלא כואב כלום והשידוך בא בקלות, וכולם בריאים בחסדי השם.. בדיוק כמו שבזמנים השמחים אנו מודים לו ומבינים שרק הוא עשה זאת, כולם שמחים ומודים לו.. מרגישים את נוכחותו.. משבחים אותו ומבקשים על העתיד.. הרבה יותר קל לראות את הישועה שהכל מסתדר בדיוק כפי שרצינו. אבל ברגע שהשידוך מתעכב, פרי בטן לא בא בקלות או כל ניסיון אחר.. אז קשה יותר לראות את הישועה שבכך. קשה לראות מבעד לענני ההסתרה את אור ה' בכבודו ובעצמו.

ובאמת הוא זה שמכוון את הכל בדקדוק המירבי, שכן אפס טעויות לבוא עולם ואף פעם הוא לא טעה ולא יטעה.

והנה אמירת התודה גם על קושי, היא בעצמה מראה לבוא עולם עד כמה אנחנו מאמינות בו למרות שקשה לנו עכשיו, למרות שאנחנו לא מבינות מה טוב במציאות הזו. אבל אנחנו עושות את העבודה המוטלת עלינו, מגלות את הקב"ה בתוך המציאות. אומרות לו: "אבא, אני יודעת שזה אתה, אני לא מבינה מה טוב בזה, אבל אני מאמינה שכל מה שאתה עושה זה לטובה ושאתה אוהב אותי. ועל כן תודה!".

אמירת התודה היא לא רק כסגולה שיפתרו העניינים, אלא כהכרת טובה אמיתית לבוא עולם מתוך אמונה תמימה שכל מה שהוא עושה זה לטובה גם אם זה לא מובן לי, ולכן חובה להקדים לאמירת התודה הכנה דשנה של דיבורים של אמונה, לומר ולהזכיר עד כמה ה' אוהב את הילדים שלו.. שכל מה שהוא עושה זה טוב, אין רע בעולם. כל מה שקורה בעולם זה רק הוא. ככה ה' רוצה וזה הכי טוב.

להבין שאני לא מבינה - אבל מאמינה שהכל לטובה. ולבסוף אומרים תודה על החיסרון, גם על החיסרון באמונה שאנחנו עדיין לא תמיד מאמינים שהכל לטובה, אנחנו רוצות להאמין אבל לא תמיד האמונה הזו כל כך ברורה לנו.

ניתן להתבלבל בקלות ולשכוח שבורא עולם יצר את המציאות הזו, ומיד להתחיל ולהשתדל כל שביכולתנו לשנות אותה, בלי להבין שיש פה משהו שמסובב את כל הסיבות. הוא זה שנתן בלב כל הנוגעים בדבר לעשות כך.. ורק ברגע שנבין שהכל ממנו ונודה לו על הכל, רק אז גילינו את ההסתרה וממילא החושך ייהפך לאור.

וגם אם הישועה שאנחנו חושבים שצריך לא תגיע במייד, עצם האמונה מחזקת את ההתמודדות באותם רגעים שנראים כחושך. החיים באמונה הם רגועים, שלווים ושמחים וזו הישועה הכי גדולה שיכולה להיות. ובוודאי שכך הקב"ה יחיש את הגאולה האמיתית ונראה בחוש את החסד הטמון בכל מציאות.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור חייגו: 058-3266-571

עשרה שקלים שהצילו מהמחבל

בפרשת השבוע עדים אנו לתחילת הגאולה שהיתה במצרים ויהי רצון שנזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

עם ישראל נמצא במצרים במחבש הגלות בניסיונות גדולים ועצומים, רוב רובו של העם כמעט ולא עומד בניסיון, אחי ורעי כך לפני בוא הגאולה אנו חשים ומרגישים את עומק הגלות וקושי הצרות המתחדשות עלינו בר מינן מידי יום על הכלל ועל הפרט, יהודי יודע שהוא בא לעמוד בניסיונות על ידי דבר אחד והוא: אמונה.

סיפר הרב יעקב שיש שליט"א: התאריך ד' טבת ה'תשע"ט. שני שוטרים הולכים לתומם ברובע העתיק בירושלים, וכשהם שומעים ריצת רגלים מאחוריהם הם מסובבים את ראשם, ולהפתעתם מטרים ספורים מהם מחבל ערבי עם סכין קצבים בידו רץ לכיוונם, ורק בחסדי שמים הם הספיקו לנטרל את המחבל לפני שבא אליהם. ואכן עד כאן פורסם בכלי התקשורת, אך כעת נגלה מה היה מאחורי הקלעים. המשטרה בדקה במצלמות האבטחה של הרובע מהיכן הגיע הערבי וכו', והנה הם רואים דבר פלאי. המחבל הערבי תוקף בחור חרדי ומפילו ארצה כשהוא רוכן מעליו עם סכין שלופה, אך לפתע המחבל מרים את ראשו וללא הודעה מוקדמת ובלי הסבר המשך בעמוד האחרון

המשך סיפור

והוא מצידו כבר היה בטוח שזהו.. אפילו וידוי וקריאת שמע אין לו זמן לומר, אך בלי הסבר הגיוני המחבל הרים את עיניו וראה את השוטרים והחליט לעזוב אותו לנפשו אפילו לא עם שריטה קלה.

ואמנם אין הסבר הגיוני, אבל יש הסבר רוחני, וכפי שאמר "ידעתי גם ידעתי מהי הזכות שבזכותה ניצלתי, בזכות הויתור ליהודי על 10 ₪ כדי שיוכל להיכנס לטבול במקווה ניצלתי ממוות בטוח". [וכמדומה שגם השוטרים ניצלו בזכותו].

ואכן ידוע שלפני שאדם מקבל שפע ממרום הקב"ה מעמיד אותו בניסיון, והיה והוא עומד בו, זוכה לשפע, וכמו הבחור 'דוד הלוי' שעמד בניסיון אם לתת 10 ₪ לחבירו ובעד זה זכה בחיים.

הבה ונזכור שהבחור דוד הלוי זכה שמשמים הראו לו שמויתור זכה מיד, אך בוודאי שלא תמיד נראה זאת מיד, ואפשר שרק אחרי אריכות ימים ושנים נראה שניצלנו מתאונות ומחלות בגלל שויתרנו - שעמדנו בניסיון. אחי חזק ואמץ ועמוד בנסיונות למענך ולמען כלל ישראל.

הגיוני עוזב את הבחור ורץ לעבר השוטרים, ושם בחסדי השם יתברך הוא חוסל כן יאבדו כל אויביך ה'.

המשטרה ביררה במי מדובר, והתברר שזה בחור בשם 'דוד הלוי' משיבת 'שובו בנים' בירושלים, המשטרה זימנה אותו לחקירה לדעת מה בדיוק קרה באותו אירוע, ומדוע החליט המחבל הישמעאלי לעזוב אותו ולא לעשות מאומה.

הבחור השיב בחקירה שהוא היה קודם לכן במקווה, ומכיון שהיו לו רק עשרים שקלים ועלות הכניסה למקווה הייתה עשרה שקלים, הרי שנשארו לו עשרה שקלים אחרונים בארנק, אך גם אותם הוא עמד להוציא כשניגש אליו בחור וביקש ממנו לשלם עליו את עלות הכניסה ומכיון שאין לו כסף בכדי לשלם על עצמו. וכאן הוא מספר שהייתה לו מלחמה פנימית קשה. מחד גיסא בחור רוצה לטבול ולהיטהר לפני ה' יתברך, ומאידך זה ה-10 ₪ האחרונים. לתת או לא לתת??? לבסוף הוא החליט לתת!!! והנה אך יצוא יצא מהמקווה זינק עליו המחבל הישמעאלי והפילו לארץ,

בס"ד

צדקה וחסד

בכבוד רב יואל כהן שליט"א

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

ענפים

נותן לך מענה!

מסיים להתחזק וצ"כ הכוונה ליש לכם שאלה הלכתית ואין לכם את מי לשאול? חוכמים שידר? צ"כ הכוונה בנשוא שלם בית?

ארגון ענפים
בראשות הרב יואל כהן שליט"א
יעזרו לכם למצוא את התשובה
ע"י מומחים ורבנים.

צרו קשר:

03-8000-770

אנחנו אף נבאק ענינם אלא כולנו ענינו אחד

בס"ד

עוזרים

בבניית הבניין

ושותפים

בכל הזכויות

שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתינוטת של זכי חנו - 200 ש"ח לחנוך 26 חודשים או חנו - 400 ש"ח לחנוך 36 חודשים
הקדלו בלב שותפות חנוך חנוך ע"י הרב יואל כהן שליט"א
כמו כן יזמן לזכירתם את החנוך יחנך או חנוך ליחנך לנצחיות או לעילוי המצות

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים